

Kontakty z Mediami
i Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

KOMUNIKAT PRASOWY nr 105/21

Luksemburg, 17 czerwca 2021 r.

Wyrok Trybunału w sprawie C-597/19
M.I.C.M.

Systematyczne rejestrowanie adresów IP użytkowników oraz udostępnianie ich nazw i adresów pocztowych podmiotowi praw własności intelektualnej lub osobie trzeciej w celu umożliwienia wytoczenia powództwa o odszkodowanie jest, pod określonymi warunkami, dopuszczalne

Żądanie udzielenia informacji skierowane przez podmiot praw własności intelektualnej nie może mieć znamion nadużycia oraz musi być uzasadnione i proporcjonalne

Przedsiębiorstwo Mircom International Content Management & Consulting (M.I.C.M.) („Mircom”) złożyło do Ondernemingsrechtbank Antwerpen (sądu gospodarczego w Antwerpii, Belgia) żądanie udzielenia informacji skierowane do Telenet BVBA, dostawcy usług dostępu do Internetu. Podnosząc to żądanie Mircom zmierzał do uzyskania decyzji zobowiązującej Telenet do przedstawienia danych identyfikacyjnych jego klientów na podstawie adresów IP zgromadzonych dla Mircomu przez wyspecjalizowaną spółkę. Łącząc internetowe klientów Telenetu były wykorzystywane do wzajemnego udostępniania w sieci równorzędnej (*peer-to-peer*) za pomocą protokołu BitTorrent filmów znajdujących się w katalogu Mircomu. Telenet sprzeciwił się temu żądaniu.

W tym kontekście sąd krajowy zwrócił się do Trybunału przede wszystkim z pytaniem, czy wzajemne udostępnianie w tej sieci segmentów pliku multimedialnego zawierającego chroniony utwór stanowi publiczne udostępnianie na mocy prawa Unii. Następnie sąd ten zmierza do ustalenia, czy podmiot praw własności intelektualnej, taki jak Mircom, który sam z nich nie korzysta, lecz ogranicza się do dochodzenia roszczeń odszkodowawczych od podmiotów, które w jego ocenie naruszają te prawa, może korzystać ze środków, procedur i środków naprawczych ustanowionych w prawie Unii w celu zapewnienia poszanowania tych praw, na przykład poprzez żądanie udzielenia informacji. Wreszcie sąd krajowy zwrócił się do Trybunału o wyjaśnienie kwestii zgodności z prawem, po pierwsze, sposobu, w jaki Mircom zbierał adresy IP klientów, i, po drugie, udostępnienia danych, którego ten zażądał od Telenetu.

W ogłoszonym dzisiaj wyroku Trybunał stwierdził, po pierwsze, że zamieszczanie segmentów pliku multimedialnego w sieci równorzędnej (*peer-to-peer*), takiej jak ta rozpatrywana w omawianej sprawie, stanowi podawanie do publicznej wiadomości w rozumieniu prawa Unii¹. Po drugie, podmiot praw własności intelektualnej taki jak Mircom może korzystać z systemu ochrony tych praw, lecz podnoszone przezeń żądanie udzielenia informacji w szczególności nie może mieć znamion nadużycia oraz musi być uzasadnione i proporcjonalne². Po trzecie, systematyczne rejestrowanie adresów IP użytkowników oraz udostępnianie ich nazw i adresów pocztowych temu

¹ Artykuł 3 ust. 1 i 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/29/WE z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. 2001, L 167, s. 10).

² Artykuł 3 ust. 2 i art. 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/48/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej (Dz.U. 2004, L 157, s. 45; sprostowanie Dz.U. 2004, L 195, s. 16).

podmiotowi praw własności intelektualnej lub osobie trzeciej w celu umożliwienia wniesienia powództwa odszkodowawczego są dopuszczalne po spełnieniu określonych warunków³.

Ocena Trybunału

W pierwszej kolejności Trybunał, który wypowiedział się już w przedmiocie pojęcia „publicznego udostępniania” w kontekście ochrony praw autorskich, wyjaśnił, że zamieszczanie z wykorzystaniem sieci równorzędnej (*peer-to-peer*) wcześniej pobranych segmentów pliku multimedialnego zawierającego chroniony utwór, stanowi „podawanie utworu do publicznej wiadomości”, pomimo że owe segmenty nie nadają się do wykorzystania jako takie, a zamieszczanie odbywa się automatycznie, jeśli użytkownik zarejestrował oprogramowanie do wymiany plików BitTorrent udzielając zgody na jego stosowanie po należyтым poinformowaniu go o jego właściwościach.

Należy wyjaśnić, że każdy użytkownik tej sieci może łatwo ponownie złożyć plik pierwotny z segmentów dostępnych na komputerach innych użytkowników. Pobierając zaś te segmenty pliku, udostępnia je on jednocześnie w celu zamieszczenia ich w sieci przez innych jej użytkowników. W tym względzie Trybunał stwierdził, że użytkownik nie musi faktycznie pobierać liczby segmentów przekraczającej określony minimalny próg ilościowy i że wszelkie działania, poprzez które udziela on, z pełną świadomością konsekwencji swego zachowania, dostępu do chronionych utworów, mogą stanowić czynność podawania do wiadomości. W omawianym przypadku chodzi zaś o taką właśnie czynność, ponieważ dotyczy ona nieokreślonej liczby potencjalnych odbiorców, jest adresowana do dość szerokiego ich kręgu i kierowana do nowej publiczności. Przyjęcie takiej wykładni ma zaś na celu utrzymanie właściwej równowagi między interesami i prawami podstawowymi, z jednej strony, podmiotów praw własności intelektualnej, i, z drugiej strony, użytkowników przedmiotów objętych ochroną.

W drugiej kolejności Trybunał orzekł, że podmiot praw własności intelektualnej taki jak Mircom, który uzyskał te prawa w drodze cesji wierzytelności i nie korzysta z nich, lecz usiłuje dochodzić odszkodowań od podmiotów, które w jego ocenie naruszają te prawa, może co do zasady korzystać ze środków, procedur i środków naprawczych ustanowionych w prawie Unii, chyba, że jego żądanie ma znamiona nadużycia prawa. Trybunał wyjaśnił, że ewentualne stwierdzenie takiego nadużycia należy do sądu krajowego, który mógłby w tym celu sprawdzić na przykład czy, w przypadku odmowy polubownego rozwiązania sporu, powództwa te zostały rzeczywiście wniesione. W odniesieniu w szczególności do żądania udzielenia informacji, takiego jak to skierowane przez Mircom, Trybunał stwierdził, że nie można go uznać za niedopuszczalne ze względu na to, iż zostało ono sformułowane na etapie poprzedzającym wniesienie skargi. Niemniej jednak należy je odrzucić, jeśli jest ono nieuzasadnione lub nieproporcjonalne, czego ustalenie należy do sądu krajowego. Przyjmując taką wykładnię Trybunał zmierza do zapewnienia wysokiego poziomu ochrony własności intelektualnej na rynku wewnętrznym.

W trzeciej kolejności Trybunał orzekł, że prawo Unii co do zasady nie stoi na przeszkodzie ani systematycznej rejestracji przez podmiot praw własności intelektualnej lub przez osoby trzecie adresów IP użytkowników sieci równorzędnych (*peer-to-peer*), których łączy internetowe miały być wykorzystywane do działań naruszających prawo (uprzednie przetwarzanie danych), ani podawaniu nazw i adresów pocztowych użytkowników do wiadomości tego podmiotu lub osoby trzeciej w celu wniesienia powództwa o odszkodowanie (późniejsze przetwarzanie danych). Jednakże inicjatywy i żądania kierowane w tym zakresie powinny być uzasadnione, proporcjonalne i nie mieć znamion nadużycia, a ponadto powinny one być ustanowione w krajowym środku ustawodawczym ograniczającym zakres praw i obowiązków wynikających z przepisów prawa Unii. Trybunał uściślił, że prawo to nie nakłada na spółkę taką jak Telenet obowiązku udostępniania

³ Artykuł 6 ust. 1 akapit pierwszy lit. f) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólnego rozporządzenia o ochronie danych) (Dz.U. 2016, L 119, s. 1) w związku z art. 15 ust. 1 dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotyczącej przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywy o prywatności i łączności elektronicznej) (Dz.U. 2002, L 201, s. 37), zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/136/WE z dnia 25 listopada 2009 r. (Dz.U. 2009, L 337, s. 11).

osobom prywatnym danych osobowych po to, aby umożliwić im wnoszenie do sądów cywilnych powództw o naruszenie praw autorskich. Prawo Unii zezwala jednak państwom członkowskim na nałożenie takiego obowiązku.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 22964106.